

БРАТЯ ГРИМ

МЕЛНИЧАРКАТА

Превод от немски: Цочо Бояджиев, 2009

chitanka.info

Между Енс и Велс в Австрия в една мелница живеел мелничар, който една неделна утрин по обичая си отишъл заедно с всичките си слуги на църква и само жена му, която скоро трябвало да роди, останала у дома. Докато жената седяла сама, тя била посетена от акушерката, която наминала да види как е тя. Мелничарката се зарадвала, принесла разни неща и двете седнали на масата. По време на храненето акушерката изтървала ножа си и казала: „Подайте ми ножа!“ „Ах, отвърнала мелничарката, говорите чудни неща. Нали знаете, че за мен е по-трудно да се навеждам, нежели за вас“, ала все пак се съгласила, вдигнала ножа, подала ѝ го и докато била все още наведена, акушерката стиснала ножа в юмрука си, опряла го о нея и рекла: „А сега ми дайте парите си, или ще забия това хладно острие в гърдите Ви!“ Мелничарката се изплашила, но се овладяла и казала: „Елате с мен оттатък в стаята, там в шкафа държим каквото имаме и Вие можете да го вземете.“ Акушерката я последвала, взела парите от шкафа, но тъй като била алчна за още, продължила да търси в другите чекмеджета. Този именно момент използвала мелничарката, изскочила бързо навън и заключила здраво вратите, а тъй като на прозорците имало яки железни решетки, акушерката била хваната в стаята. Тогава жената извикала седемгодишното си синче и му заръчала: „Изтичай бързо при баща си в църквата и му кажи, че го моля да дойде колкото може по-бързо заедно със слугите си вкъщи, защото се намирам в голяма опасност.“ Детето хукнало, ала недалеч от мелницата срещнало мъжа на акушерката, който идвал, както било уговорено, да отнесе ограбеното. Като видял детето, той го хванал и го помъкнал обратно със себе си към мелницата. Мелничарката, която стояла на прозореца в очакване на съпруга си, го видяла да се приближава, заключила бързо къщните врати и спуснала всички резета. Когато стигнал, мъжът се провикнал да отвори, но тъй като тя не го сторила, той гневно заблъскал и се надявал да проникне вътре. Мелничарката се развикала с всички сили от единия прозорец за помощ, но тъй като мелницата била твърде отдалечена, а и гъсто обрасла, никой не я чул. Междувременно вратата не се поддавала на ударите на мъжа и той като той виждал на каква опасност ще бъдат подложени той и жена му, ако всичко продължи, докато мелничарят се върне от църквата, извадил ножа си и извикал на мелничарката: „Ако не отворите веднага, ще понижа детето пред очите Ви и ще подпаля мелницата над главата

Ви“; и стиснал детето така, че то започнало да крещи. Мелничарката се разбързала и се канела да отвори вратата, но докато стояла пред нея ѝ минала мисълта, че убиецът иска само да я примами, та да убие и нея, и детето в утробата ѝ, така че за няколко мига се поколебала. Без да се бави, мъжът пробол гърдите на момчето с ножа си, след което хукнал покрай мелницата, за да подири вход. Тогава на мелничарката, която не знаела какво се е случило, ѝ хрумнало да задвижи колелата, та необичайното за неделя тракане да привлече хора, които да ѝ помогнат. Убиецът на свой ред се канел да проникне в мелницата тъкмо покрай неподвижното колело, стъпил на една спица и без съмнения вече щял да се промъкне вътре, когато в същия този миг по Божие произволение освободеното колело започнало да се движи, бутнало го и мъчително го размазало.

Скоро след това мелничарят се върнал със слугите си у дома. Когато отключил стаята, в която била уловена акушерката, тя лежала мъртва на пода, понеже от страх и ужас била получила удар.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.